



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ**  
**Рев 1329/06**  
**29.06.2006. година**  
**Београд**

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић-Момировић и Николе Станојевића, чланова већа, у парници тужиоца АА кога заступа АБ адвокат, против туженог ББ, ради брисања уписа у јавну књигу, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Округног суда у Прокупљу Гж.709/00 од 24.10.2000. године, у седници одржаној дана 29.6.2006. године, донео је

**Р Е Ш Е Њ Е**

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против решења Округног суда у Прокупљу Гж.709/00 од 24.10.2000. године.

**О б р а з л о ж е њ е**

Решењем Округног суда у Прокупљу Гж.709/00 од 24.10.2000. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Општинског суда у Прокупљу П.344/00 од 30.5.2000. године којим је одбачена тужба тужиоца за брисање укњижбе у катастарским књигама и одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против овог другостепеног решења тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 386. у вези чл. 400. раније важећег Закона о парничном поступку (ЗПП), који се примењује на основу члана 491. став 1. и 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.125/04) и нашао да ревизија тужиоца, достављена Врховном суду ради одлучивања дана 14.6.2006. године, није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности а нема ни битних повреда из члана 354. став 2. тачка 14. и члана 354. став 1. у вези члана 375. став 1. ЗПП на које у ревизији указује тужилац. Нижестепене одлуке садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама а другостепени суд је оценио све жалбене наводе од одлучног значаја и означио разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Захтев тужиоца опредељен тужбом од 3.4.2000. године односи се на "утврђење да није правно ваљана укњижба права својине у корист туженог на к.п.бр. аа зграда у површини од 0.01.71 ха и воћњак I класе у површини од 0.06.84 ха и дворишта у површини од 0.05.00 ха и к.п.вв - пут у површини од 0.01.71 ха, уписасни у ПЛ гг КО ДД извршена без сагласности тужиоца, наложи служби за катастар непокретности у ЋЋ да успостави пређашње стање". Према наводима тужиоца оспоравани упис извршен је 1990. године без правног основа, а тужба за брисање овог уписа поднета је 3.4.2000. године.

Имајући у виду да у време доношења оспорене првостепене одлуке катастар непокретности није био формиран јер катастарски операт није био потврђен, нижестепени судови су правилно одбацили тужбу за брисање оспореног уписа извршеног 1990. године у наведени поседовни лист КО ДД, по тужби поднетој 3.4.2000. године.

Према члану 97. став 1. тач.а 5. у вези чл.а 58а. до 58и., 106., 106е. став 1., 16ж. и 170. Закона о државном премеру и катастру и уписима права на непокретности одржавање премера и катастра непокретности обухвата између осталог, и упис промена на непокретностима односно упис права у поступку одржавања катастра непокретности кад је катастар непокретности формиран а катастарски операт потврђен. У том случају упис се може побијати жалбом Републичком геодетском заводу, а против решења којим је одлучено о жалби не може се водити управни спор. Ко сматра да је уписом права на непокретности повређено његово књижно право може тужбом надлежном суду тражити брисање уписа. Ова тужба се може поднети у року од 3 месеца од дана сазнања за извршење уписа, а најдоцније у року од 2 године од дана извршења уписа.

Како је тужилац тужбом од 3.4.2000. године захтевао брисање уписа извршеног у јавну књигу 1990. године сматрајући да је извршен без правног основа, а не због повреде његовог књижног права, иако катастар непокретности није био формисан катастарски операт за катастарску општину ДД потврђен, правилно су нижестепени судови закључили да због тога о захтеву тужиоца за брисање уписа није надлежан да одлучује суд у редовној парничној процедури у смислу члана 1. и 16. ЗПП.

Осим тога, обзиром на време уписа (1990. годину), у односу на време подношења тужбе - 3.4.2000. године и рок за подношење тужбе из члана 106ж. у вези члана 106е. став 1. Закона о државном премеру и

катастру и уписима права на непокретности, и по оцени Врховног суда наступила је преклузија, па је тужилац чак и да је катастарски операт био повређен, пропустио рок у коме је тужбу за брисање уписа могао поднети (члан 282. став 1. ЗПП). Стога наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани.

Остале наводе ревизије којима се на посредан или непосредан начин оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд није испитивао будући да се у смислу члана 385. став 3. ЗПП утврђено чињенично стање ревизијом и не може побијати.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 393. у вези члана 400. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд